

My Slováci sa nezaprieme!

Predstavte si ... časopis Historická revue č.10/XVI. uvádza, že „**v historickom vývoji nášho národa zohrávala vo významnej miere svoju úlohu aj medicína. Obsahuje svoje špecifické prvky vlastné ľudu a charakteristické pre naše slovenské etnikum...**“ Ktovie čo tým vlastne mysleli? Viem, články o histórii medicíny pre väčšinu z nás nie sú bohviečo ... ale skúste sa začítať, je to celkom zaujímavé...

Vedeli ste, že na našom území sa po celé stáročia striedali rôzne kultúry, čo sa odrážalo aj vo vývoji medicíny? Už v čase rímskeho impéria využívali rímski vojaci svoj pevný organizačný systém zdravotníctva v táboroch, kde zriaďovali vojenské ošetrovne nazývané *veletudinária*. Tie teda predstavovali prvé nemocničné zariadenia na našom území.

STARÍ SLOVANIA LIEČILI PODĽA KULTU MŔTVYCH

V podmienkach pohanstva určoval vzťah Slovanov k chorobám názor, že choroby sú nešťastia, vyvolané zlými duchmi. My Slováci sa teda nezaprieme... Už vtedy sme sa javili ako poverčivý národ

© Totiž, prístup k liečeniu chorôb bol taký, že vytvoril základy pre kult, ktorý sa prejavoval uctievaním bohyne smrti - Moreny. Po našom: Prístup ich liečenia

nebol prirodzený ako napríklad dnes. Vtedy boli -in- šamani, tancujúci okolo pahreby a vydávajúci pri tom všemožné zvuky a neopúšťala ich samozrejme silná viera, že „bohovia pomôžu“. Táto „show“ bola per-

fektným podkladom na vytvorenie banálnych teórií a hlúpych povier, z ktorých mnohé pretrvali až dodnes. Nezostávalo sa však len pri tom. Bezprostredný styk s prírodou viedol Slovanov k uplatňovaniu ľudového liečiteľstva, pričom liečiteľov predstavovali bylinkári.

V STREDOVEKU BOLI EPIDÉMIE BEŽNOU VECOU

V 11. a 12. storočí sa na našom území

vyskytovala lepra, v 14. storočí to bol mor. V 15. storočí sa rozšíril syfilis, nazývaný aj francúzskou alebo galskou chorobou. V 16. storočí zachvátili našu krajinu viaceré epidémie dyzentérie a škrvnitého týfusu,

v 17. storočí to boli čierne kiahne a v 18. storočí epidémia šarlachu. Tak tomu sa hovorí národ prenasledovaný chorobami, že? V tomto období úplne chýbala odborná zdravotnícka starostlivosť. Jedinú. Aspoň čiastočne organizovanú formu ochrany zdravia predstavovali kláštory. Stávali sa postupne liečiteľskými centrami, v ktorých funkciu liečiteľov a ošetrovateľov predstavovali mnísi. Zaoberali sa tým mnohé mníšske rády, napríklad benediktíni, cisterciiti, križovníci alebo kartuziáni.

Zamýšľali ste sa niekedy nad tým, koľko ľudí muselo v minulosti zomrieť na choroby, ktoré sú dnes „v pohode“ liečiteľné? O tom to však celé je... Na všetko sa nedalo prísť hneď. Spolu s vyvíjajúcou sa vedou, kultúrou umenia a techniky sa postupne musela vyvíjať i medicína.... Ktovie, na aké všelijaké medicínske postupy sa príde možno už o pár desiatok rokov...

- Drobec -